

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1.º NÚM. 108

BARCELONA: DIMECRES 19 DE ABRIL DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIES Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre). 1 pta. al mes. ESPANYA. 4 ptas. trimestre
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS. 75 céntims
Anuncis, esquelas, remissions y reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten esquelas mortuòries fins a las sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matutina.

Anuncis del dia

Sant Lloís IX, p. y cf., Sant Hermenegildes y Sant Vicents, mrs.
Santa de donat: Santa Ignés de Monte-Palciano, vg.
Quaranta hores: Continuan a la iglesia parroquial de Sant Cugat. S'exposa a las sis del matí y se reserva a dos quarts de vuyt de la tarda.—Demà acaban a la mateixa iglesia.
Cort de Maria: Fa la visita a Nostra Senyora del Rosari, a Sant Cugat, ó a Montesión.
La Missa d'avuy: Es de Sant Joan Damasceno.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.º E. Lozano.— 18 abril

Hores d'observació: 8 matí; 8 de la tarda. —Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 765.42; 767.18. —Temperatures: Màxima: 23.5 sol; 19.0 ombra. Mínima: red: 9.1; 9.7 ombra. —Termòmetre tipo: 14.0; 15.2.—Pinja en 24 hores: 2.40. —Aigua evaporada en 24 hores: 2.50; 0.00.—Graus d'humitat: 79.0; 90.3.—Vents: Direcció: NE; ONO. Velocitat per 1º: 4.8; 1.9.—Estat del cel: Cubert; Pluvios: 0.—Núvol: Classe: Cum. alim. Ombres: 1.0; 0.0.—Observacions particulars: Sortida del Sol, 5 h. 19 m.—Puesta, 6 h. 41 m.—Lluna plena: Sortida, 11 h. 57 m.—Festa, 1 h. 59 m.

LVMEN Bec d' Incandescencia — PEL GAS —

L'únic que dona una llum molt brillant sense tons més ó menys verdosos ó pàl·lids. Llum rosada que no fatiga la vista ni deprimeix lo sistema nerviós. Dona gran relleu y verdader color als objectes; no fa fum, ni olor.
Potencia lumínica, 100 bujies
Gasto: la meya del d'un bec ordinari

Propia ab la seva gran irradiació pels grans establiments y als grans locals.
Se transforman al nostre sistema tots los metxeros número 2 que tingan tija lateral.
Hi han INCANDESCENTS AUTOMÀTICS que s'apliquen a tots los sistemes. Lo llum s'encend sol al obrir la aixeta.
Aviat hi han INTENSUS que donen la llum d'un arch voltaich de 6 amperes ab molta major economia.
DESAPTX: Claris, 46 y 48, baixos, Barcelona

Als arquitectes y mestres d'obras

L'establiment més barat que s'ha vist en RAJOLAS DE VALENCIA y demés materials pera la construcció d'obras, es al carrer ARIBAU, NÚM. 63, (esquerra del Bauxe).—Joseph Coral, Barcelona.

Envasos pera llet

Ampolles de cristall ab tap de porcelana y muntura de ferro estanyat. Sepúlveda, 183.

Meritori

Se'n desitja un ab bones referencies y bona lletra. Balmes, 16, pral., de 12 a 1.

J. MARSANS ROF. --- Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

Las elecciones de Barcelona

Lo resultat de las elecciones de Barcelona en las cent cinquanta seccions primerament conegudas, va causar bona impressió. Avesats a veure atribuir a cada candidat milers de vots imaginaris, las xifras modestas que apareixian en l'escrutini, ben en armonia ab la fredor del cos electoral y l'estat de falsificació de las llistas, feyan l'efecte de una votació veritat.

La mateixa dispersió de las rotas montadas pels cacichs al cap de poch de funcionar, semblava revelar lo propòsit de fer imperar tota la sinceritat compatible ab los vicijs de un sistema convencional y arbitrari com lo actual sistema electoral, es a dir, la sinceritat relativa, ben relativa, de las elecciones francesas, en las quals lo govern ab tot lo respecte degut a la lletra de la ley coacciona lo cos electoral únicament ab la força casi sempre irresistible de la autoritat dels prefectes.

Mes ni'l pudor d'aquesta legalitat purament externa s'ha conservat. La intervenció de cacichs disputantse la influencia, ha fet de las darreras elecciones una de tantas com desde molts anys nos serveix lo jefe indiscutible de la unió conservadora a Barcelona. Los mateixos incidents, la mateixa imprudencia. La comedia ha tingut, no obstant, un incident de una amenitat fi de sigle: la misteriosa desaparició de vint y tantas actas, que a horas de ara no han pogut rescatar lo Governador y l'Alcalde, actas netas de tota macula legal que habiliten s'havien procurat dos polítics de cap d'ala en aquest ram, rivals de temps, ab la piadosa intenció de deixar en terra l'un als candidats del altre.

Certament lo sufragi universal individual a tot arreu deixa estela de corrupcions: a Inglaterra y Estats Units ab la universal y descarada venda de vots y en tots los altres pobles, excepció feta de Bélgica y Alemania, ab la intervenció omnipotent dels organismes públics. Certament que per tot se falsifican en mes ó menys grau las llistas elec-

torals, que s'utilisan sense escrúpols tots los medis per sortir victoriosos de la lluita. Pero enlloch s'ha arribat tant avall com a Espanya: en quan a l'art de falsificar la voluntat del poble, Espanya va per dret propi al davant de tota Europa.

En comptes del cetro de dos mundos llueix ab mes esplendor que may, lo cetro de reina de la farsa.

Política internacional

Una de las ideas sostingudas ab mes constancia per los polítics que dirigeixan lo govern d'ara es la de treure a Espanya del seu actual aïllament dintre de la política internacional fentla intervenir d'una manera activa en la solució dels conflictes que divideixen als pobles civilitzats.

Tenim per altament lloable semblant aspiració. En lo estat de guerra sorda ó declarada en que viuen las nacions modernes s'ha de pendre part ab los uns ó ab los altres, s'ha de ser dels que guanyan ó dels que perden, y la pitjor de las situacions es l'aïllament que predispone al paper de víctima propiciatoria de las ambicions de tots.

D'altra part, per sobre del interès hi ha'l deber: lo deber que te cada poble de concorre a la solució dels assumptes internacionals; lo deber de portar a la solució d'aquests problemes lo seu pensament, lo seu esperit de justicia; lo deber de ferhi predominar los interessos dels seus súbdits.

Los pobles forts no s'en dispensan may d'aquesta missió trascendental de la seva acció política; treballan sempre pera aixamplar y estendre la seva cultura nacional, pera fer prevaldre lo seu pensament, pera decantar los altres pobles a las solucions propies.

Peró es possible que Espanya fassi res, absolutament res, en aquest sentit?

Per a començar dels assumptes exteriors ab probabilitats d'èxit, es precis que la vida interior del Estat siga ordenada. Sense administració no hi ha riquesa pública possible; sense una gran prosperitat económica, l'Estat no pot gastar los cents milions que's necessitan pera fortificar costas y fronterass, material de guerra, ensenyar als artillers de tirar dret tirant sovint, y no com ara ab pólvora sola, y als marinos de manejar els creuers ab precisió y segu-

Mossegada de monstre

La fàbrica de teixits y filats dels senyors Vilalta y Comp.ª, s'aixeca a una horeta del poble, tocant sas parets las mateixas aigües del Francolí que la posan en moviment, en un recolze del riu, baix d'un fondo que s'ombrorja los castanyers y ls albars gegantins.

Allí's treballa de nit y de dia; quan falta la llum del sol, l'electricitat se encarrega d'illuminar aquelles llargas quadras plenas de màquines en moviment, cada una de las tals, ab sas respectivas noyas que las cuidan, anant y venint ab ella, darrera l'un cop l'altre, seguit, seguit, sens reposar may, com si aquella carn humana formés part d'aquella combinació de ferros que també's bellugan com si tinguessen vida propia.

A las onze del dia dona gust de veure las collas de noyas que ab lo cistellet ab las surten del poble en direcció a la fàbrica. Tot lo camí cantan y riuen com a benaventurades; hi van contentas, festosas, satisfetes de la seva sort. Totes las que van a la fàbrica son las que'l diumenge van més ben mudades; las que treballan al poble ó ajudan a casa seva, no guanyan casi res, y de una hora lluny se coixen. Las altres no, de lo que guanyan sempre n'hi ha per roba y a la festa van que semblan senyoretas.

Per allà a las dotze arriban a la fàbrica, hont relleven las altres que desde las dotze de la nit qu'están treballant. Aquestes tornan al poble, cuidan un poch la casa, y a mitja tarda a dormir fins a las onze de la nit, hora en que deuen dirigirse novament a la fàbrica a substituir a las que s'hi posan a las dotze del dia.

Las nits de fosca ó de mal temps, fa feresa véure's marxar. Quan no s'hi veu, portan cada colla alguna llanterna pera il·luminar-se'l camí, un camí tort y pedregós, fosc sempre entre dos marges sobre quinas pedras s'estenen sombrosas ramas de garrofers y de oliveras. Quan plou ó fa vent, desafiant totas las incomoditats també s'hi encaminen; sols allavors se recordan de lo penós de sa existencia, sols allavors alzan al cel una mirada de misericordia. ¿Que han fet ellas, pobres noyas, perque se las castigui de aquella manera tan cruel? ¿La pobresa es ben desgraciada! L'aygua que peta furienta per las fullas dels garrofers, lo vent que xiula entre sas branques, fa arribar a sas orelles com misteriosos veus de follets y de fantasmas que buscan aterroritzarlas.

L'Ursuleta era una de las més simpáticas d'aqueixas noyas. L'Ursuleta festejava, y'l seu xicot se l'estimava, se la estimava molt. Quan més festejava era la nit, era quan menos falta feya a rebre. Al capdempent de la pujada que omnia a la fàbrica, l'esperava assegut sobre'l marge, fumant l'un cigarro darrera l'altre, esperant ab dalit veure pujar a la seva aymada. Al sortir de la fàbrica, l'Ursuleta dirigia una mirada camí amunt per veure si divisava la llumeta de la brasa del cigarro brillant entre la fosca; si la veya ya pujava més contenta. En sent a dalit, los dos se quedavan un poquet enrra de la colla, y conversant de son amor arribavan al poble quan la campana de las horas feya ressonar una batalla entre la calma y silenci de la nit.

Un dia l'Ursuleta arribava al poble a las quatre de la tarda. Mes, com hi arribava! sostinguda per duas donas y portant al costat algunas amigues y compayas de treball. No calia preguntarho pas, havia pres mal; no era pas ella la primera. ¿Qué té molt de mal? preguntava la gent surtint pels brancons de las portas. Lo mal no podia ser molt, quan venia caminant, apoyantse solament als brassos de duas donas. Sa germana petita anava deturante per las portas y ab quatre paraulas lo explicava. En un moment de descaut, se li havia introduit la mà entre dos bombos; de la mà vingut'l bras, y com que'l cos no pogués passar y'l bras no volgué seguir, allí entre aquelles dugas planxas li quedá premsat. Pararen la màquina tan prompte pogueren y li tragueren lo bras, que allí a la fàbrica mateix curaren lleugerament. Ningú li senti dir: ¡ay! ni ¡ay!; sols al anarla a veure'l seu xicot, li vingueren las llàgrimas als

Mossegada de monstre

ulls, tal cop presentint lo cop fatal que se li esperava.

Tots los cuidados del metge no valgueren res pel bras de l'Ursuleta; vingué la gangrena. Vegé que anava a fer una desgraciada, sentia lo que anava a fer, però ants que véurela morir, prengué la llanseta y li llevá'l bras. Ants que matarse he preferit desgraciarme, li digué, val més perdre'l bras que la vida. Y'l pá de casa, senyor doctor?, preguntá ella. Lo metge no sapigué contestar a aquesta pregunta; sa ciencia resultava mesquina, enfront una pregunta tan profunda. Dugas llàgrimas se encarregaren de substituir a la contesta.

Mentres l'Ursuleta necessitá los cuidados del metge, los amos de la fàbrica no deixaren de pagarli la setmanada, lo mateix que si hagués treballat. Amés, tots los treballadors y treballadoras se l'estimavan tant y sentiren tant la seva desgracia, que determinaren entre tots, un tant cada hù, voluntariament, ferli una segona setmanada, perquè millor pogués atendre a sas necessitats. Del mal lo menos, tothom deya, al menos no se l'ha abandonada.

Lo seu xicot anava a véurela cada dia sens falta. Quan li notificá que li anavan a tallar lo bras se torná groch. S'hi oposá roselment, li digué que no ho consentís, que ja curaria. De cap manera podia permetre que aquell bras dret, ab aquella mà tan hermosa que tant havia acariciat, se separés per sempre del cos de sa estima. ¡Oh! y amés era'l bras ab lo qual se guanyava'l pá. L'Ursuleta atenent la voluntat del seu estimat s'hi oposá tant com pogué, però no hi hagué remey, quan lo bras fou tot una gangrena, una massa informe de carn pudrida, hagué d'amputarse salvant aixís al cos de la infecció y a l'Ursuleta de la mort.

Un cop lo bras amputat, en quinze dias se vegé manca, però curada. Ja estava bona... y los amos de la fàbrica, donchs, li retiraren la setmanada y sos compayas de treball sa ajuda. La miseria comensá a entrar a casa seva; ja no podia guanyar lo pá. Un dia, com se temia ja, lo seu xicot li digué:

—Mira, Ursuleta, sento molt tenir-te que donar un disgust tan fort, més a més després d'haver sigut tan desgraciada; t'ú y jo no podem casarnos.

L'impressió que així fou a l'Ursuleta signat tant gran, que no pogué més que preguntar ab ven esglayada: —¿Per qué?

—Ja veus que no és lo que érats anti. Testimo com avants, més encara, ¡molt més, perque la feya desgracia m'ha tocat al cor, m'ha fet tant de mal com a t'ú, però no podem casarnos. Jo soch un pobre y necessari del treball pera viure, necessito també que la meva dona treballi, y t'ú, ja ho veus... no pots treballar.

L'Ursuleta quedá ab los ulls entelats y la gola nuada; ni podia parlar ni mirar tampoch així així l'ideya. Unicament ab sa vista d'agonitzant, allí, en lo fondo de l'espai, entre una fosca misteriosa, veya una màquina, un monstre de ferro, oberta sa boca y movent sas fileras de caixals com la d'un llop afamat. Era aquell monstre que d'una mossegada se li havia dragat lo bras dret, lo pá de sa casa y l'amor que guardava feya tres anys, dintre son cor de verge. Desde aquell dia, sola y en la miseria, ab una expressió que arriba al cor, no's cansa may de repetir: ¡Be podia matarme!

JOSEPH ALADERN.

HAMLET

Ab aquest títol lo nostre estimat amic en Joan Maragall, fa en lo *Diario de Barcelona*, un hermés article que coincideix ab anteriors apreciacions nostras, en quin sentit estém plenament conformes.

N'extreym los fragments principals que van a continuació:

—Hoy el pueblo español es un gran Hamlet. También le han sido reveladas tremendas iniquidades, y al imponerse el deber de repararlas y regenerarlas ha podido exclamar: «¡Ojalá no hubiera nacido!» porque el sentimiento de su debilidad se le ha aparecido simultáneo con aquella revelación. Por esto, como Hamlet desvaría y duda. Finge querer averiguar la verdad de su ignominia antes de emprender radicalmente la reparación; pero en el fondo lo que quiere es dilatarla porque no se siente con fuerzas para acometerla. Habla el pueblo español por boca de muchos en la representación nacional y en la prensa: todo se le va en denuncias vagas y en críticas acerbadas y en palabras sonoras: todo se lo vuelven programas y programas de regeneración... pero para mañana, para otro

dia. Primero esperaba la conclusión de la paz, después un cambio de gobierno, luego la disolución de las Cortes, ahora que pasan las elecciones, más tarde que se voten los presupuestos, que pase el verano. Y pasará el verano, y el otoño, y el invierno, y volverá la primavera, y tendremos unas cuantas asambleas más, unos cuantos discursos y programas, unos cuantos tribunales de honor, unas cuantas votaciones y nos quedaremos con el parlamentarismo de siempre con iguales gobernantes, con análoga administración, con los mismos militares y con idénticos paisanos. Venderán, como ya han vendido, ocasiones de hacer algo, y el pueblo español siempre encontrará, como ya ha encontrado, excusas para no hacer nada; y si en un momento de excitación se lanza a obrar, su obra será violenta y desgraciada: herirá aquello que más debe amar, y dejará en pie los principales objetos de su justo odio. Tirará estocadas a una cortina por hay alguien detrás, y caiga quien caiga.

Porque lo que le falta al pueblo español no son motivos ciertos, ni madurez de los tiempos, ni ocasión para mostrar su fuerza, ni objetos en que ejercitarla con justicia y eficacia; lo que le falta es esta fuerza misma, energía para la reacción, ánima.

Y vendrá la catástrofe, vendrá contra su voluntad, por la fuerza de las cosas y a España misma que, como Hamlet, podrá exclamar al morir a los pies de un extranjero: «¡A mí no me queda más que el silencio eterno!»

Pero en este sombrío final de la tragedia shakespeariana cuyo paralelismo con el actual estado del espíritu español se nos ha impuesto tristemente, hay un rayo de luz de gran fuerza simbólica.

Dominando aquel trágico espectáculo de muerte, aparece joven, fuerte, sereno, acompañado del alegre toque de clarines de su ejército victorioso, el príncipe Fortimbras de Noruega, quien, semejante al sol, viene a barrer las nubes de tanta tristeza como allí se ha acumulado. Y al verlo en pie y lleno de ardor y vida junto al desdichado Hamlet estirante, surge espontánea la comparación entre aquellas dos naturalezas.

Si el príncipe noruego hubiese podido invadir en el principio danés su sangre, y con ella el vigor y la serenidad de su temperamento equilibrado, otra hubiera sido a buen seguro la suerte de Dinamarca. Porque la fuerza vital de aquel hombre del Norte juntándose y asimilándose a cualidades tan estimables como por otra parte Hamlet poseía, activándolas, robusteciéndolas y equilibrándolas, podría hacer de este un hombre nuevo, un firme vencedor de los crimenes cometidos, y finalmente un Rey glorioso.

Esta transfiguración que de individuo a individuo no es mas que una representación ideal de una curiosidad fisiológica, de pueblos a pueblos puede ser una evolución natural y es casi una ley histórica.

Esta evolución y esta ley empiezan a cumplirse en España al menos en aquellas de sus regiones que viven más de la vida moderna, y se cumplen no ciertamente en forma de invasión armada, ni de reducción a esclavitud, ni de aniquilamiento de nacionalidades, sino al contrario, por la atracción del trabajo, por solidaridad de gentes activas, por mezcla pacífica y amorosa de sangres, por asimilación.

La renovación está iniciada; aceptémosla firmemente, y pronto Hamlet empezará a sentir los efectos de la trasfusión de vida de Fortimbras.

L'esperit és y robust article d'en Maragall es lo que ha d'animar al poble català.

Serenament convengués de la missió que'ns toca dintre d'Espanya als catalans, hem d'acudir a la pacífica lluita constantment pera anar imposant lo nostre criteri, sense impaciencies y sense defalliments ni excepcions.

Fonts cada dia més fort y apte en lo treball y en la civilització, lo poble català arribarà com Fortimbras al punt y hora del seu just y pacífic domini.

Gazeta Bibliogràfica

Las ideas de gobierno sustentadas por Santo Tomás de Aquino, apoyan el regionalismo.

Ab aquest títol, nos ha enviat don Cosme Parnal y Marqués, un exemplar de son discurs llegit lo dia 5 de mars a la Academia Calasancia.

No es lo discurs del senyor Parnal una obra de pretensions en que's descobreixin nous horitzons ó s'esclareixin ab noves llums qüestions perfectament escatidias. Lo senyor Parnal se limita a indicar la importancia de la qüestió regionalista; a dir lo que es y a lo que s'encamina lo regionalisme, y a demostrar que Sant Tomàs, al exposar sas idees sobre'l govern dels pobles, ho fa ab un criteri marcadament regionalista.

Per lo indicat ja poden comprendre nostres lectors que havém llegit ab simpatia lo discurs del senyor Parnal: que son treball lo creyem meritori y'ns complau l'interès que demostra pendrer per lo regionalisme; que l'aplanim, quel felicitem... però, si lo títol j'ens fem, arrugar lo front y sospitar que no hi estariem del tot conforme ab las idees que havia exposat lo senyor Parnal. La paraula regionalisme may ens ha sigut gayre simpática; la obra del senyor Brufas encaminada a explicar son sentit no'ns ha satisfet més que a mitjas.

Lo senyor Parnal usa en son discurs la paraula regionalisme y segueix lo criteri del senyor Brufas, més, com via a Barce-

LAS COMARCAS

Riberas d'Ebre

TORTOSA.—Los sucesos ocurridos en esta población han revestido extraordinaria gravedad.

La Verdad de Tortosa, 'ls relata en los siguientes términos:

«A las vuyt del vespre, y vist ja tot lo resultat de quasi tots los colegis d'aquesta ciutat, desfavorable pera ell, circulà la notícia de que en un dels colegis d'una partida rural llunyana havien comès la tupa i tenien ella los certificats.

A fi d'averiguar lo que hi hagués de cert de tals rumors, fou nostre distingit amic don Theodor González, acompanyat d'un grup d'amichs a las Casas Consistorials, y en lo saló d'espera, avans de penetrar a la Secretaría, foren rebuts ab una descarga per enemichs invisibles, suposat que sols estavan il·luminadas las escalas y l'itat saló, permaneixent completament a las foscas totas las dependencias que tenen accés als sitis ahont estava'l poble, descargada dirigida contra'l senyor González, donchs caygueren ferits los que estavan a son costat.

Com si no n'hi hagués prou ab aquesta primera descarga, fet no se sap per qui ni motivada per cap causa, per finestres y forats d'altras dependencias se seguiren fent descargas sobre l'indifens poble, mentre nostre estimat amic don Theodor González, pogué emagar-se darrera de sos companys, sens que'l regessin aquelles furias que corrian en totas direcciones disparant sas armas, escena que durà un quart, fent-se uns jocosos trets! y ajeguts a terra permaneixien los ferits demanant socorro, donant crits y malehnt als assassins. Allí hi havia, ab una cama rompuda per lo fureur, nostre company de redacció y amic de l'ànima don Ednat Sacanella, abressat ab son germà Guillem.

Los noms de las victimas son los següents: Tomás Queralt y Gil, mort; Ednat Sacanella y Domingo y Miquel Vilas y Casado, ferits graves; Pere Millán Perer, Vicens Pedret y Mola, Lluís Subiràs y Monpón y Amador Ferrando y Curto, ferits.

Camp de Tarragona

REUS.—Sens cap incident digne de fer constar, lo diumenge tingueren lloch en aquesta ciutat y pobles que comprenen aquesta circumscripció, las eleccions pera diputats a Corts en las que's presentava com a candidat un regionalista, don Pau Font de Rubinat.

Lo resultat de la elecció fou desfavorable al senyor Font de Rubinat en la proporció dels pobles que ja li tincn telegrafats y es qu'en varis d'ells las eleccions se feren de nom, a gust del Alcalde y secretari, los que repartiren la majoria de votos entre ls candidats que al sen entendre eran mes capassos de fer de politich dins de la provincia y Parlament.

En altres, com a Pobleda, no sé lo que succediria que a la vista del inesperat y significatiu resultat de la elecció, l'Alcalde passadas que siguin las eleccions, presentarà la seva dimissió.

Y dins mateix de Reus, en aquesta ciutat que tan bon nom tenia per la moralitat

ab que's feyan las eleccions, s'ha donat lo cas que de una urna sortiren 100 papeletas ab lo nom d'un tarragoní meates que del candidat fill de Reus no més se sortiren 29, y cosa estranya, precisament en aquest colegi no hi havia intervenció legal del candidat rossenon.

Miracles de la lley del sufragi!

Los 3,300 vots obtinguts pel senyor Font de Rubinat, son, donchs, tots ben seus y deis seus amichs. A ningú n'ha d'agrarir cap fora dels catalanistas y dels amichs de aquestos; ni a son company de candidatura senyor Morenes, ni al govern civil, que si ha fet algo l'ha ajudat a caure.

Ni hi ha prou en flexarse en lo resultat de cada poble que avuy publica la premsa local pera convencerse de que es una veritat lo que esorich, puig en aquells, en ritos que lo senyor Font de Rubinat hi figura ab regular número de vots, ó en primer lloch, son d'amichs nostres, de companys de causa que, cansats de tanta farsa han volgut demostrar als partits caciquistas, que si's posan a treballar sabrán escombrarlos de tots los puestos que no siguin de nombrament del Govern de Madrid.

Mes vots hauria obtingut lo senyor Font si per una part hagués anat sol en candidatura, y per altra cap regionalista de fora l'hagués combatut; pero lo fet no te remey y me crech que lo millor es oblidar la decepció pera, aprofitant las enseñanzas de la lluyta, empendrerla de nou en una altre ocasió, abressats sempre ab la bandera de la patria catalana y al crit de «Catalunya y Avant!»

Que de catalanistas no n'hem deixat pas d'escriure y dels principis que informan lo nostre crech, ho varem dir a tothom que's volgué escoltar, de cap ne varem abdicar.

Mercats regionals

GIRONA:

	Ptas.
Blat, quarta de 80 litres.	18'00
Mestall, id.	16'00
Ordi, id.	9'50
Séjol, id.	14'00
Civada, id.	8'00
Bessas, id.	15'00
Mill, id.	17'00
Panis, id.	18'00
Blat de moro, id.	12'50
Llobins, id. id.	9'50
Favas, id.	13'50
Favóns, id.	14'50
Fasols, id.	22'00
Monjetas, id.	22'00
Ous, dotzena.	0'90

LLEYDA.—La fira ha estat molt concorreguda.

La major part de compradors eran de Barcelona y Girona.

Los moltons se pagaren de 20 a 22 pesetas un; los anyells de 10 a 12. Las transacciones foren importantes.

Periódichs oficiales

Gaceta de Madrid del día 17 de abril: Real ordie concedint determinadas recompensas al capitán d'infanteria Manel Martínez

de Arenzana y Olalde por l'invent é instalació d'uns aparatos de telegrafia óptica entre los pobles de Santa Rita y Bayamo. Reglamenti del Laboratori Central de ensayos materiales.

Boletín Oficial de la provincia de Barcelona del día 19 de abril: Datos d'elecciones. Información por la declaración de necesidad pública d'uns terrenos de Viladecaballs per la construcción de la carretera de Tarrassa a Olesa.

Boletín Oficial eclesiástico del obispado de Vich, del día 15. Discursos del S. S. al patriarcado romá. Nombramientos d'examinadores y Jutjes provinciales. Relación de los capellans de la diócesis que varen practicar exorcismos espirituales durant l'any 1898.

Disposición de la Congregación de Sagrados Ritos respecto als oratorios que douthen aer considerados com a privados, públicos y semipúblicos; facultades que tienen respectivamente en ellos los prelates, reserva del S. S. y autorización para duplicar la Santa Misa. Resolución de la S. R. y U. Inquisición referente al atestado de libertad en favor de esposas de quins marits s'ignora si viuen. Resoluciones de la Sagrada Inquisición Romana sobre domicilios por contraure matrimonio. Crónica de la diócesis. Vich. Función de Setmana Santa y Pascua.

Butlletí Bursatíl

Barcelona 19 de Abril de 1899. SESSIO DEL MATÍ

Curs del Interior: 64'21-31-23-35-27-82 y 25.

A las 10 tanca	
Norts.	46'40
Fransas.	45'10
Cubas 6 per 100.	67'25
6 per 100.	59'37
Orenas.	12'63
San Joan.	53'00
Paris.	53'00
Londres.	59'00

Se tanca a las 4 tarde

	Ahír	Avuy
4 per 100 Interior fi mes.	64'07	61'43
4 per 100 Exterior fi mes.		
Banch Colonial fi de mes.		
F. C. Nort fi mes.	45'90	46'70
Fransa fi mes.	44'65	45'40
6 per 100 fi mes.	12'70	12'75
Cubas 6 per 100 contat.	69'87	67'12
Cubas 5 per 100 contat.	58'50	59'25
Emp. Aduanas 5 p. 100 compt.	94'75	95'10
4 per 100 Amortizable compt.		
Emp. Filipinas 6 p. 100 compt.	79'75	79'02
Francia, vista.	19'25	19'75
Lituras, vista.	37'05	39'22

Obligacions comptat

Municipal 6 per 100.	
5 per 100.	
Sagovia 5 per 100.	88'00
Almanas 5 per 100.	84'00
Id. adheridas 8 p. 100.	57'75
Id. no adheridas id.	
San Joan de las Abadesas 8	55'00
Fransas 6 per 100.	84'25
3 per 100.	48'50
Cédulas 6 per 100.	80'50
Rols a Reus 3 per 100.	42'00
Orenas.	52'25

Cambis sobre l'extranger

Londres 90 dí.	d. 29'75
8 y 3 div.	p. 89'22

4 la vista... 90 dí... París a la vista... p. 19'75

PREU DE L'OR

OR ESPANYOL Centens Alfons 1951.—Centens Isabelina 14'00.—Monedas de 21 pesetas 14'00.—Unas 15'00.—Or menat 10'00.

Nota.—Aquests preus son de compra.

OR EXTRANJER Buenos Ayres.—Prima 60'00 per 100

ULTIMA HORA DE 4 A 5 TARDE

4 per 100 Interior: 64'42-64'45.

Norts: 46'75.

Fransas: 45'40.

Orenas: 12'80.

CRÓNICA EXTRANJERA

Grecia

Lo nou ministeri

La crisis ministerial está ja resolta. Després del gran número de soluciones presentadas y fracasadas simultaneamente, en Theotokis ha presentat al rey Jordi la següent candidatura:

Presidencia é Interior, Theotokis.—Hissenda, Simopulos.—Extranjer, Romanos.

Guerra, Cannoanduros.—Marina, Boudauris.—Justicia, Carapoulos.—Instrucción, Eutaxias.

Aceptada aquesta candidatura, los nous ministros han jurat inmediatamente sos cárrechs.

Lo ministeri d'Agricultura que acaba de crearse será confiat a Retzinias.

Alemania

Lo discurs d'en Bülow en lo Reichstag

alemany sobre lo de Samoa ha causat per tot arreu una impresió per demés satisfactoria.

En aquest discurs no's llensaren acusacions contra Inglaterra ni's procurá exaltar las pasiones del poble alemany. Al contrari: en Bülow tractá l'assumpto baix lo punt de vista diplomátich fent ressaltar las ventajas d'un arreglo pacífich com lo que portará a terme la comissió nombrada per las tres potencias. Pera'l pervindre, a fi d'evitar que esclatin nous conflictos, en Bülow es partidari de quel condomini sobre l'arxipelach de Samoa, sigui substituit per l'establiment d'efers d'influencias dins las que pugni obrar cada potencia en la libertat mes completa. «Fora anticristi y fins criminal, digué en Bülow, promoure una guerra entre tres grans potencias per un grupat de salvatges que habitan uns illots esterils del Pacífich.»

VARIETATS

¡Bon sistema!

Lo doctor Ximpliedi, que te un gran horror als microbis, entra al ostanch, compra un sello y, no sapiguent com mullarlo pregunta a la estancuera:

—¿Si donechs? continúa bona vosté?

—Sí, senyor doctor.

—Veyam ensuyim la llengua.

La dona l'obeeix. Lo metje passa deli-

cadament lo revers del sello sobre la llengua de la estancuera y després de fixarlo a la carta diu:

—Vaja buenas... Y tantas gracias geh?

ENDEVINALLA

Soch vermell de fora y soch blanc de dins, tincn la qua verda y pico un bon xich.

La solució demá

XARADA

Hí més tres quatre que tanga y hí més que dos tres, Simó, ab sis tot plural per barba tindriam un dos quart bó.

JULI RIFF.

La solució demá

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7 8 9	Població catalana
8 9 4 2 6 7 3 9	Carrer de Barcelona
7 6 4 9 8 3 2	Cami d'ayguas
4 2 6 7 7 9	Cosa que mata
8 9 4 2 6	Ofici
1 9 8 6	Parentesch
1 9 2	Nom d'home
7 6	Nota musical
5	Consonant

ESCAUZALE Y EUSKALDUNA.

La solució demá

FRASE FETA

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

La solució demá

So'ució al acróstich numérich d'ahir

2 6 5 7 4 3 1
3 7 6 2 5 1 4
5 2 7 1 6 4 3
4 3 2 1 3 7 8
6 4 6 2 5 4 1
7 2 1 6 4 6 2
1 4 1 9 1 3 9

At jeroglífich comprimit

TERMOMETRE.

La solució demá

La solució demá

Espectacles

Gran Teatre del Liceo. Demá dilluns.

Torn i art.—La Walkyria. A dos quarts de nou.

Próximament, estreno de la ópera Werther.

Teatre Catalá. Demá. Avuy dimecres.

Doble crim.—A dos quarts de nou.—Prés de costum.

Demá, Tertulia Catalana.

La vinenta setmana, estreno de Una casa de boigs comedia en quatre actes de Galdós y Galdós de lluna pesa en un acte de Sans y Sol.

Teatre de Novetats. Compagnia de ópera. Avuy dimecres. La comedia francesa.

El Visconde.—El tambor de granaderos.

Amor engendra desdichas. A dos quarts de nou.

Des dilluns, primera representació de la ópera d'Offenbach La fille du tambour major.

Se despatza en comptaduria.

Eldorado. Teatre de Catalunya.—Avuy dimecres.

El beso de la Duquesa.

El Visconde.—El tambor de granaderos.